Duke University Libraries
D049677493

1,50

הוצאת „ספרות"

סֵפֶר הַבְּדִידוּת.

שירים

מאת

יעקב שטיינברג.

ורשה, תר"ע.

בדפוס „הצפירה", פנסקה 40.

СЕФЕРЪ ГАБДИДОСЪ

Соч. Я. ШТЕЙНБЕРГА.

ВАРШАВА 1910.

Типографія „Гацефира", Панская 40.

התֹּכֶן:

א) פתיחה.	5
ב) מצבת.	6
ג) ציד.	7
ד) היתה בתולה לי...	9
ה) סובב גלגל עולם...	11
ו) באביב.	13
ז) בסונר.	15
ח) אש.	18
ט) בעירה.	21
י) אהבה.	25
יא) נסיך חלומות.	29
יב) ביער.	32
יג) שלג.	33
יד) שכחי אותי	34
טו) מחולות.	37
טז) מעשה שטן.	41
יז) החיים הם חלום.	43
יח) הבדידות לי אמרה.	45
יט) אני ממשפחת הגאונים...	46
כ) הרהורי אשה.	48
כא) * * *	53
כב) המות.	54
כג) * * *	56
כד) * * *	57
כה) בשלשת ימי שממון.	59

פְּתִיחָה.

גַּמָּדִים יָרוֹנוּ בַחוּצוֹת
וְגֵאִים בַּסֵּתֶר מִתְעַנִּים;
הַלְּבָבוֹת הַגְּדוֹלִים נִתְרוֹקְנוּ,
תִּמַּלְאוּ הַלְּבָבוֹת הַקְּטַנִּים.

וְרֵיחַ שֶׁל קְדֵשׁוֹת בַּחוּצוֹת,
וְרֵיחַ שֶׁל זָהָב בַּלְּבָבוֹת;
הַשְּׁבִילִים הַצָּרִים נָשַׁמּוּ,
הוֹמוֹת הַדְּרָכִים הָרְחָבוֹת.

גַּם אֵימַת הַמָּוֶת הִתְנַדְּפָה
מִלֵּב הַחֶנְוָנִים הַיְגֵעִים;
פָּנִים אֶל פָּנִים יְדַבֵּר
הַמָּוֶת עִם בּוֹדְדִים גֵּאִים.

מַצֶּבֶת.

אָנֹכִי מֵת – וּרְכוּשִׁי עוֹד יִשְׁתַּמֵּר,
וְדוֹר וָדוֹר בִּשְׁמִי הַטּוֹב יִתְיַמֵּר;
וְיָבוֹא יוֹם -- וְנִשְׁכְּחָה הַשָּׂפָה,
שְׂפַת שִׁירַי הָעַתִּיקָה וְהַיָּפָה,
אַךְ זְהַב חֲלוֹמִי יַעֲמוֹד לְמִשְׁמֶרֶת –
כַּךְ קַיָּם בְּרַק הַסַּפִּיר בְּלִי מִסְגֶּרֶת.

וְאַחַי הַמְּפוּזָרִים וְהַתּוֹעִים
יָבִיאוּ אֶת הָרְכוּשׁ לְבֵין הַגּוֹיִם,
וְנוֹסְפָה סְגֻלַּת לִבִּי עַל סְגֻלּוֹתָם;
וְנָחֲלוּ אוֹתָהּ בְּנֵיהֶם אַחֲרֵי מוֹתָם,
וְהָלַךְ עִמָּם שְׁמִי בְּקֶרֶב עַמִּים
מֵעֵבֶר לְמִדְבָּרִיּוֹת וּלְיַמִּים.

וְלֹא לָעַד מַזְכֶּרֶת לִי הִצַּבְתִּי,
כִּי יָבוֹא יוֹם וְנִשְׁכְּחָה מַחְשַׁבְתִּי
וְנִקְבַּר שְׁמִי בְּקִבְרוֹת בְּנֵי הַמְּלָכִים, –
מִשְׁתָּרְרִים גַּם אֵלִים וְנִשְׁכָּחִים;
אַךְ יְהִי שֵׁם עַמִּי אָז כְּבָר זִכְרוֹן קְדוּמִים,
כְּזִכְרוֹן כָּל הַגּוֹיִם הָעֲצוּמִים.

צַיָּד.

גַּם נַפְשֵׁךְ יָדַעְתִּי, גַּם בְּשָׂרֵךְ –
מַתְחִיל הַדָּבָר לְשַׁעֲמֵם;
בּוּלְמוּס שֶׁל תַּאֲוָה בְּדָמֵךְ
וּלְהָבֵךְ כְּבָר אֵינוֹ מְחַמֵּם.

אָמְנָם גַּם אִשְׁי לֹא תַּמָּה –
אַךְ לָמָּה לְהַשְׁכִּיךְ אַפְקִירָהּ?
טוֹב לִי לְתַתָּהּ בַּחֲלוֹמוֹת
וּלְפַזְּרָהּ לַחֲרוּזִים שֶׁל שִׁירָה.

גּוּף אֶחָד וּנְשָׁמָה רַק אַחַת
לַיּוֹצֵר כְּלִיָּתֶר חֲבֵרִיּוֹת;
בְּשֶׁטֶף הַחַיִּים הַהוֹמִים
דּוֹלֶה אֲנִי מַרְגָּלִיּוֹת.

לִמְלֶאכֶת הַצַּיִד הַקָּשָׁה
מִכְמֹרֶת שֶׁל זָהָב יָצַרְתִּי,
מְקוֹם שָׁם דְּגֵי זָהָב וָכֶסֶף
שָׁם פּוֹרֵשׂ אֲנִי אֶת מִכְמַרְתִּי.

אִישׁ צַיִד אָנֹכִי. מָה אָצוּד

בְּנֶפֶשׁ כֹּה צְלוּלָה, כֹּה רַכָּה ?
שָׁלוֹם, בְּיַמִּים עֲכוּרִים
הוֹלֵךְ אֲנִי לִפְרוֹשׁ חַכָּה.

הָיְתָה בְתוּלָה לִי...

הָיְתָה בְּתוּלָה לִי שֶׁיָּדְעָה
לִבְרוֹא צְחוֹק וָגִיל מִנְּשִׁיקָה;
פַּעַם יָצְאָה וְלֹא שָׁבָה –
וְהַבְּדִידוּת לִי הֵצִיקָה.

אָז הִגַּדְתִּי לְעַצְמִי:
תְּרוּפָה טוֹבָה יֵשׁ לִבְגִידָה –
קוּם וּקְרַע מִתּוֹךְ לְבָבְךָ
אֶת הַנִּימִים שֶׁהִרְעִידָה.

וּבַעֲשׂוֹתִי כַּךְ נִרְפֵּאתִי,
אוּלָם אָסוֹן קַל קָרָנִי:
מִן הַיּוֹם הַהוּא עַל שְׂפָתִי
הִתְחִיל רוֹעֵד צְחוֹק סַפְקָנִי.

וְאָנֹכִי גֶּבֶר טָרוּד
לִמְצוֹא אָשְׁרִי יוֹם בְּיוֹמוֹ; –
הָיָה עוֹלָם טוֹב לְמֶחֱצָה,
פִּתְאֹם פָּעַר לִי אֶת תְּהוֹמוֹ.

מַה שֶּׁאֶרְאֶה לֹא אֲסַפֵּר:

אֲנִי טָרוּד כָּל הַיָּמִיב
לֶאֱרוֹג מַטְוֵה פָּז וּלְכַסּוֹת
עַל הַסּוֹדוֹת הַנֶּעֱלָמִים.

סוֹבֵב גַּלְגַּל עוֹלָם...

סוֹבֵב, סוֹבֵב גַּלְגַּל עוֹלָם,
אִשִּׁים מֵתִים וְנוֹלָדִים;
אֲנִי רוֹאֶה רַע וְשׁוֹתֵק
עִם הַצִּבּוּר שֶׁל גַּמָּדִים.

יֶשׁ־לִי אָב וָאֵם מַזְקִינִים,
מַה שֶּׁסָּבְלוּ — סָבְלוּ דְמֵּם,
וְאָנֹכִי — בְּנָם — קִלַּלְתִּי
וָאֶתְמַרְמֵר: אָרוּר תְּמָּם.

אַךְ גַּם לִי לֹא נִתַּן לִפְתּוֹר
חִידַת חַיִּים אַחַת קְטַנָּה;
מַה שֶּׁאַיִן — לֹא יִתְרַחֵשׁ,
מַה שֶּׁנִּבְרָא — לֹא יִשְׁתַּנֶּה.

אָמְנָם נִתַּן לָאֳמָנִים
זִיק יְצִירָה — אַךְ לָמָּה הוּא?
כַּאן בִּמְדוֹר הַתַּחְתּוֹנִים
חֲלוֹמוֹת שָׁוְא נִבְרָאוּ.

רַק חֲלוֹמוֹת. לָכֵן יָדוּט

מִי שֶׁטּוֹב לוֹ, מִי שֶׁרַע לוֹ!
רָץ וּמְנַסֵּר עוֹלָם עַתִּיק –
וּמִי יָסֵב אֶת גַּלְגַּלּוֹ?

בְּאָבִיב.

עוֹשֶׂה נִסִּים שַׂר הָרוּחוֹת:
אֵי הַסַּגְרִיר, עָבִים אַיָּם?
אֲנִי מַאֲמִין וּבָטוּחַ —
זִיו זֶה עָתִיד לִהְיוֹת קַיָּם!

עַד הַצְּחוֹק עַל פְּנֵי הַמְטַיְּלִים,
אוֹת הַנַּחַת בָּעֵינַיִם;
וַאֲנִי חוֹגֵג, עִם הַצִּבּוּר:
יוֹם זֶה מְכֻבָּד מִיּוֹמַיִם.

אֲנִי מַאֲמִין, כִּי בֶן־לַיְלָה
מִקְלָט גָּדוֹל אֶחָד נִבְרָא:
כָּל הַנְּשָׁמָה הָאֲבֵלָה
מָצְאָה שָׁם בֵּין־לַיְלָה קִבְרָהּ;

אוֹ בַּלַּיְלָה עָבַר שַׂר,
לִפְקוֹד לִבּוֹת כָּל הַיְצוּרִים:
דָּן לִגְנִיזָה לֵב הָאָבֵל,
לֵב הַמֵּת מִתּוֹךְ יִסּוּרִים.

רַק עַל מֵצַח הָעַלִּיזִים

נִתְוָה לַיְלָה אוֹת שֶׁל חַיִּים, —
עַד הַצְּחוֹק עַל פְּנֵי הַמְטַיְּלִים,
אוֹת הַנַּחַת בָּעֵינָיִם.

בַּסוּגַר.

לֵב הָאָדָם קַל לִשְׁלִיטָה –
אוּלָם יֵשׁ לְבָבוֹת סְגוּרִים;
בֵּית־נַפָּחִים הֵם הַחַיִּים
וּפַטִּישָׁם – הַיִּסּוּרִים.

וּמֵרִבְבוֹת לְבָבוֹת
קְצָתָם זוֹכִים – נַעֲשִׂים קָשִׁים:
קַר בִּשְׁבִילָם אוֹר הָעוֹלָם,
דַּל בִּשְׁבִילָם חֵן הַנָּשִׁים;

גַּם בְּרַק זָהָב לֹא יַכְנִיעֵם
גַּם הַתַּאֲוָה בְּלַהֲטָהּ;
אֵי הָאֵשׁ שֶׁתְּחַמֵּם סֶלַע,
הַחַלָּמִישׁ מִי יְפַתֶּה?

גַּם אֲנִי בֵּין בְּנֵי הַבַּרְזֶל:
לִבִּי נִצְרַף כְּבָר וְיָצָא
קַר כַּבַּרְזֶל, קַר כַּזְּקֵנָה,
שֶׁבְּלִי עֵת עָלֵי קָפָצָה.

כָּאֲרִי בְּתוֹךְ הַסּוּגַר,

עֵת הֶהָמוֹן הַמִּסְתַּכֵּל
יַרְהִיב לַחֲרִיד גְּאוֹן שַׁלְוָתוֹ —
מִי בְּאֶבֶן, מִי בְּמַקֵּל;

אַךְ הוּא מַחֲרִישׁ: הוּא נִשְׁתַּעְבֵּד
רַק לַכְּלוּב וְלֹא לֶהָמוֹן;
יָהִיר שׁוֹכֵב הוּא, כְּבַד־רַעְמָה
וּבְמַבָּטוֹ רַק שִׁמָּמוֹן;

גַּם בְּצֵאת מִגְּרוֹנוֹ רַעַם —
לֹא לַבְּרִיּוֹת הוּא מְכֻוָּן;
נִבְרָא הוּא לְסִימַן חֵרוּת
וּמִתְנַהֵג בִּלְתִּי מוּבָן.

כַּךְ אֲנִי, אֲסִיר הַכְּרַכִּים:
שְׁאַל לִשְׁמִי — מַה טִּיבוֹ, מִי הוּא?
אֵין יוֹדֵעַ. פִּנָּה צָרָה
בַּעֲלִיָּה לִי הִקְצִיעוּ.

מִטַּת בַּרְזֶל, חַלּוֹן אָטוּם,
לֶחֶם צַר הַבָּא בְּנִסִּים;
גַּם בְּצֵאתִי אֶל הָרְחוֹבוֹת
מְבַזִּים אוֹתִי וּמַכְעִיסִים:

מִי שֶׁיֶּשׁ־לוֹ פֵּרוּר אֹשֶׁר

מִי שֶׁיֶשׁ־לוֹ אִשָּׁה נָאָה,
נִדְחַק מַרְאֶה לִי בְאֶצְבַּע:
„רְאֵה, מַה שָׂחֲקָה לִי הַשָּׁעָה.

אוּלָם אַתָּה מִסְכֵּן, מִכְּכָּן״.
אַךְ אֲנִי לֹא אֵדַע קִנְאָה:
בֵּין גַּמָּדִים אֲנִי שָׁבוּי, —
אֵלֵךְ אֶשְׁכַּב לִי בַּפִּנָּה.

אוּלָם יֵשׁ שֶׁנֵּטֶל נְעוּרַי
מֵעִיק לִי כְּאוֹמֵר: דַּע־נָא —
מְתוּקִים, מְתוּקִים חַיֵּי אֱנוֹשׁ
וּמִדָּתָם קְטַנָּה — קְטַנָּה.

גַּם הַגֶּבֶר אֲשֶׁר נָטַל
עָלָיו עֹל שָׁמַיִם,
לָשֵׂאת עֹל נְשָׁמָה גְדוֹלָה —
הַאִם יִהְיֶה פַּעֲמַיִם? —

שִׁיר שֶׁל חֲרוּזִים יוּלַד —
נִבְרָא הוּא לְסִימַן גְּבוּרָה;
חֲרוּזִים צוֹחֲקִים צְחוֹק שֶׁל חֵרוּת,
וַאֲנִי עָלֵז עַל הַתְּמוּרָה.

אֵשׁ.

I.

יוֹם וָיוֹם נוֹלָדִים אִשִּׁים,
יוֹם וָיוֹם יְצוּרִים גּוֹוְעִים;
נֶפֶשׁ צַחַת קְטַנָּה — קְטַנָּה
גַּם לָרָעִים, גַּם לַטּוֹבִים.

לָמָּה הִטִּיל רַק בְּנַפְשִׁי
שַׂר הַחַיִּים אֵשׁ יְתֵרָה?
מַה־לִּי אֵשׁ וּמַה־לִּי מֹחַ -
גְּבוּרָה, גְּבוּרָה לִי חֲסֵרָה.

גְּדוֹלָה, גְּדוֹלָה הָיְתָה נַפְשִׁי.
וַאֲנִי זָרִיתִי אִשָּׁהּ
לֹא בִּדְרָכִים שֶׁל סַכָּנָה,
לֹא לְעֹנֶג עִם הָאִשָּׁה: —

חֶצְיָהּ נָטְלָה הַהֲוָיָה,
חֶצְיָהּ אָכְלָה הַבַּטָּלָה;
מַה שֶּׁנִּשְׁאַר לִי מֵאִשִּׁי —
זְרַקְתִּיו כְּלַפֵּי עָל בִּקְלָלָה.

II.

אֲנִי נוֹשֵׁק אִשָּׁה נָאָה,
נוֹתֵן בְּשָׂרִי לָהּ בִּשְׂכָרָהּ.
הִיא בּוֹכִיָּה. מַה־לָּךְ אֶתֵּן?
לִבִּי רֵיק וְנַפְשִׁי קָרָה.

צְחוֹק בְּפִי וְדִבְרֵי אַהֲבָה
לִבִּי רֵיק וְנַפְשִׁי קֵרֵחַ;
אֲנִי נֶחְפָּז כָּל הַיָּמִים
לְלֹא רֵעִים וּבְלִי דֶרֶךְ.

מָדוֹר אֶחָד יֵשׁ בִּלְבָבִי,
אַךְ לְפָתְחוֹ אֵינִי רוֹצֶה;
יְדֵי חוֹבָתָם שֶׁל הַחַיִּים
קַר וְגֵאֶה אֲנִי יוֹצֵא.

III

לוֹחֲשָׁה לִי הַנַּעֲרָה: מַה לָּךְ, אָחִי? —
אֵין מְאוּמָה, בִּתִּי, אֵין מְאוּמָה;
פִּתְרִי לִי רַק חִידָה אַחַת סְתוּמָה.
גַּם בְּשָׁעָה זוֹ הַמָּוֶת אִתִּי,
נוֹדֵף רֵיחוֹ גַּם מִבְּשָׂרֵךְ, בִּתִּי.

שִׁמְעִי, עוֹד לֹא נִגְמְרָה הַחִידָה.
נַפְשִׁי לָמָּה נִבְרְאָה עִם אִשָּׁה,
וַאֲנִי לֹא אֹהַב אִישׁ אוֹ אִשָּׁה?
זֶהוּ דַּרְכִּי וְגוֹרָלִי: לִהְיוֹת
תָּמִיד רַע, לְעַצְמִי וְלַבְּרִיּוֹת.

אִישׁ וְאָשְׁרוֹ, אִישׁ וְאֵשֶׁת חֵיקוֹ,
וַאֲנִי רוֹצֶה לֶאֱהֹב – וּמִשְׁתָּרֵר...
דַּרְכִּי רַק לְנַשֵּׁק אֶת הַנָּשִׁים,
לִכְבּוֹשׁ פֹּה וָשָׁם לְבָבוֹת קָשִׁים, –
חֵי אֲנִי, כִּי דָמִי רַק אֲקָרֵר!

אֶת יְמֵי הַזִּקְנָה אֵינִי יָרֵא:
טַלִּית לִי שֶׁל פְּרִישׁוּת הֲכִינוֹתִי
וָאֶתְעַטֵּף בָּהּ לְקַדֵּם מוֹתִי.
בִּצְחוֹק קַל אֲקַדֵּם פְּנֵי הַמָּוֶת –
בְּלִי גַעְגּוּעֵי שָׁוְא וּבְלִי עַצֶּבֶת.

בָּעֲיָרָה.

I

טוֹב וְנָאֶה תּוֹר הָאָבִיב,
אַךְ הַסְּתָו לַעֲבוֹדָה נִתָּן;
גַּם הָאַהֲבָה, גַּם הַיְצִירָה
שְׁתֵּיהֶן כְּרוּכוֹת לִי בְּעִתָּן.

עִיר מִצְעָרָה וַאֲנָשֶׁיהָ
כֻּלָּם רְעֵבִים, כֻּלָּם בְּטֵלִים;
זוֹחֲלִים חֶרֶשׁ פֹּה הַיָּמִים
וְהַלֵּילוֹת כֹּה אֲפֵלִים;

גַּם הַבְּתוּלוֹת פָּנָה זִיוָן,
גַּם הַבְּרִיאָה פָּנָה הוֹדָהּ, —
וָאֶנָּזֵר לַחֲלוֹמוֹתַי
וָאֶתְמַכֵּר לַעֲבוֹדָה.

לֹא יִשָּׁמַע גִּיל בָּרְחוֹבוֹת,
לֹא יִשָּׁמַע צְחוֹק מִבָּתִּים;
הַחֶנְוָנִים עִם הַחֶנְוָנִיּוֹת
כַּאֲבֵלִים הֵם נִבָּטִים;

רַק בִּמְעוֹנִי לַיְלָה לַיְלָה

שְׁכִינָה צְנוּעָה אַחַת שׁוֹרָה;
תַּחַת כְּנָפָהּ אֶמְצָא מַחֲסֶה
מִן הַשִּׁעֲמוּם הַנּוֹרָא.

II

נִכְנָסִים הַיָּמִים הַקּוֹדְרִים
וְלֵילוֹת אֲפֵלִים מַתְחִילִים;
לַיְלָה וָלֵיל עַל שֻׁלְחָנִי
הַדְּיוֹ וְהָעֵט וְהַגִּוִּילִים.

בְּחֶדְרֵי נִקְהָלִים בַּחוּרִים,
מְשִׂיחִים בִּבְתוּלוֹת וּמְפַהֲקִים;
הַדְּיוֹ וְהָעֵט וְהַגִּוִּילִים
מוּנָחִים בִּמְקוֹמָם וּמְחַכִּים.

הַלַּיְלָה אֲחַכֶּה לִבְתוּלָה
וַאֲשַׁלַּח חֲבֵרַי בִּגְלָלָהּ
הַדְּיוֹ וְהָעֵט וְהַגִּוִּילִים
מוּנָחִים לָהֶם לְבַטָּלָה.

III

עִיר מְצֻעָרָה וּבַחוּרוֹת

לעשָׂרות בָּה ולְטֵאות;
כְּכָן נָאות וּמַשְׂכִּילוֹת,
אַךְ לְנַשֵּׁק הֵן יְרֵאוֹת.

הָיָה מַעֲשֶׂה שֶׁבַּחוּרָה
נָשְׁקָה לִי נְשִׁיקָה גְנוּבָה
וַתֵּעָלֵם. יָמִים שְׁלשָׁה
הִתְגַּעֲגַעְתִּי עוֹד לְשׁוּבָהּ;

וְהַיּוֹם — הַיּוֹם הָרְבִיעִי
מֵאָז הָלְכָה וְלֹא שָׁבָה;
דְּמִי וּבְדִידוּת. דְּבַר יְצִירָה
לְפָנַי עוֹלֶה בְּמַחֲשָׁבָה.

IV.

שְׁנֵי עֲשִׁירִים בָּעֲיָרָה
וּנְשׁוֹתֵיהֶם נָאוֹת, גֵּאוֹת;
יֵשׁ עֲשֶׂרֶת בַּעֲלֵי־בָתִּים
וַעֲנִיִּים יֵשׁ לְמֵאוֹת.

יֵשׁ בֵּית חוֹמָה אֶחָד נָאֶה,
מָטִים לִנְפּוֹל שְׁאָר הַבָּתִּים:

הַבַּחוּרִים עִם הַבְּתוּלוֹת
כַּאֲבֵלִים הֵם נִבָּטִים

V.

זֶה יוֹמַיִם לֹא רָאִיתִי
פְּנֵי אֲנָשִׁים, זֶה יוֹמַיִם
לֹא שָׁמַעְתִּי צְחוֹק וּדְבָרִים, —
אַךְ לִי טוֹב כַּךְ שִׁבְעָתַיִם.

לָעֲיָרָה הַשּׁוֹקֶטֶת
מִן הַכְּרַךְ מְזֵה־רָעֵב בָּאתִי:
פֹּה תִתְנַדֵּף כָּל הַמְּרִירוּת
שֶׁנִּתְלַקְּטָה בְנִשְׁמָתִי.

יעקב שטיינברג.

אַהֲבָה.

1. שִׁיר שֶׁל בַּחוּרָה.

הַכֹּל, הַכֹּל יִשָּׂא רוּחַ,
גַּם הָאֵבֶל, גַּם הַשִּׂמְחָה;
אוּלָם טֶרֶם תִּרְפֶּה זִקְנָה
אֲנִי רוֹצָה לִהְיוֹת עִמְּךָ.
אוֹמְרִים: כִּתְרָם שֶׁל הַחַיִּים
הֵן אַחְיוֹתַי הַבַּחוּרוֹת,
אַךְ הַפְּנִינִים שֶׁבְּכִתְרִי
בְּנִשְׁמָתְךָ כֻּלָּן צְרוּרוֹת.

שָׁוֶה גִיל מֵאוֹצַר לִבְּךָ
כְּלוּם נָתַתָּ לִי בַּחֲלִיפָה?
נִתְקְלָה בִּי כְּנַף נִשְׁמָתְךָ,
נָגְעָה בִּי וְלֹא הוֹסִיפָה.

שִׁבְעָה יֵשׁ לְךָ רְקִיעִים,
וַאֲנִי רַק כְּרוּב מִתְעוֹפֵף
מֵרָקִיעַ לְרָקִיעַ —
וּבְצֵל כִּסְאֲךָ אֶסְתּוֹפֵף.

אַךְ לְחָבֵר לִי וּלְעֶבֶד
בְּיוֹם צָרְכְּךָ אֶת שְׂפָתַי
הָיֹה תִהְיֶה לְעוֹלָמִים. —
מָתַי יִהְיֶה יוֹם זֶה, מָתַי? —

אוֹמְרִים: הַכֹּל יִשָּׂא רוּחַ.
גַּם הָאֵבֶל, גַּם הַשִּׂמְחָה;
אוּלָם טֶרֶם תִקְפָּץ זִקְנָה
אֲנִי רוֹצֶה לִהְיוֹת עִמְּךָ.

II. שִׁיר שֶׁל בָּחוּר.

טוֹב וְנָאֶה מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית,
אַךְ הָאָדָם בְּחִיר הַיְצִירָה;
בְּנִצָּחוֹן, בְּכִשָּׁלוֹן
לִבּוֹ אוֹמֵר שִׁירָה.

אַךְ אֶת מַעֲשֵׂה בֶּן־הַתְּמוּתָה
שַׂר הַמָּוֶת דָּן לְהֶרֶס;
מִי שֶׁמְּרִים כּוֹס שֶׁל חַיִּים
טוֹעֵם טִפַּת אֶרֶס.

אַךְ לָאוֹהֵב בִּימֵי בַחֲרוּת
גַּם הַמָּוֶת יַסְבִּיר פָּנָיו;

פּוֹגֵשׁ הוּא זִוּוּגֵי־אַהֲבָה
בִּדְמוּת זָקֵן עָנָו:

– שָׁלוֹם, בָּנַי! – וְהַזִּוּוּג
שָׂח וּמְסַיֵּם אֶת הַנְּשִׁיקָה
שַׂר הַמָּוֶת עוֹמֵד, סוֹקֵר
נִפְטַר לוֹ בִּשְׁתִיקָה.

לָכֵן צְרִי לַמָּוֶת נֵדַע,
לָכֵן יֶאֱהַב מִי שֶׁלֶּב־לוֹ;
מִי שֶׁיָּרִים כּוֹס שֶׁל אַהֲבָה
יִשְׁכַּח חִישׁ אֶת אֶבְלוֹ.

III. שִׁיר שֶׁל זָקֵן.

בָּחוּר אוֹמֵר לְבַחוּרָה:
שְׁעַת תַּעֲנוּגִים לָךְ מְחַכָּה;
אֲנִי יוֹשֵׁב עִם הַזְּקֵנָה –
מִתְנַמְנֶמֶת הִיא וּמְפַהֲקָה.

בָּחוּר אוֹמֵר לְבַחוּרָה:
יְהִי לָעַד קִשְׁרֵנוּ קַיָּם;
הוֹי, זוּגָתִי, הֲתִזְכְּרִי –
יָמִים טוֹבִים הָיוּ – אַיָּם?

יוֹצְאִים בָּחוּר עִם בַּחוּרָה
אֶל הַשָּׂדֶה וְנֶהֱנִים;
עַל אִצְטַבָּא בְּאוֹר חַמָּה
אָנוּ יוֹשְׁבִים וְנִרְגָּנִים:

— הוֹי, זוּגָתִי, מֵאַחֲרֵינוּ
שַׂר הַמָּוֶת עוֹמֵד, לוֹעֵג. —
„סָבָא, סָבָא, תֵּן לִי לֶאֱרוֹג
לַהֲבָלִים אַתָּה דוֹאֵג"

— הוֹי, זוּגָתִי, תַּחַת שֶׁמֶשׁ
כָּל הַמַּעֲשֶׂה — מַעֲשֵׂה שָׂטָן. —
„הֶרֶף, הֶרֶף: לִי רַק נִשְׁאַר
עַד לְסִיּוּם עִגּוּל קָטָן".

אֲנִי יוֹשֵׁב עִם הַזְּקֵנָה,
מִתְנַמְנֶמֶת הִיא וּמְפַהֲקָה;
בָּחוּר עוֹבֵר עִם בַּחוּרָה —
שְׁעַת תַּעֲנוּגִים לוֹ מְחַכָּה.

נְסִיךְ־חֲלוֹמוֹת.

נִתְגַּלָּה לַיְלָה אוֹת הָאָבִיב:
הַקֶּרַח נִצַּח וַיִּתְבַּקָּע;
וַיְהִי עוֹד, מַחֲב יוֹם וָלַיְלָה
וּבָאֵבֶל נַפְשִׁי שׁוּב נִשְׁתַּקְּעָה.

וָאָבוֹא קוֹדֵר אֶל הַכַּלָּה
וָאֶמְצָאֶנָּה אֶל חַלּוֹנָהּ.
— מַה שְּׁלוֹמֵךְ, כַּלָּה, מַה יְגוֹנֵךְ?—
הַכַּלָּה מְאוּם אֵינֶנָּה עוֹנָה.

„אֶשַּׁק לָהּ וְלֹא יָסַפְתִּי,
וַתִּשַּׁק לִי וְלֹא יָסָפָה;
כָּךְ יָשַׁבְנוּ כַּאֲבֵלִים,
וְכַךְ הַיּוֹם לַעֲרוֹב רָפָה.

יְהִי הַלַּיְלָה בָּעֲלִיָּה
וַתְּהִי עָלֵינוּ דְּמָמָה כְּבֵדָה. —

— בַּמֶּה אֲנַחֲמֵךְ, כַּלָּה נָאָה,
נַאֲנִי שַׁעֲשׁוּעֵי שָׁוְא לֹא אֵדָע.

אָנֹכִי רַק נְסִיךְ־חֲלוֹמוֹת
וּלְשַׁד הָאָרֶץ כִּי כְּבָר חָרֵב,
וְאַתְּ אֶת זְהַב הַחֲלוֹמוֹת תִּתְּנִי
בִּמְחִיר שֶׁל תַּעֲנוּג אֶחָד עָרֵב.

חַכִּי לַבֹּקֶר: עִם הָאָבִיב
גַּם נְסִיךְ־חֲלוֹמוֹת גֵּא וְחוֹלֶה,
מַשְׁבִּיעַ לִבּוֹ: „הַכֹּל מְכָר",
וְגִיל וּצְחוֹק בָּאוֹר הוּא דוֹלֶה.

אַךְ דְּעִי אֶת דַּרְכָּם שֶׁל הַחוֹלְמִים:
כְּמַרְאֵה אֵשׁ בְּתוֹךְ לְבָבָם;
עֲנִיִּים כֻּלָּם וּמִתְעַשְּׁרִים,
חֲלוֹמָם שָׁוְא וּפְסֹלֶת — זְהָבָם.

אִם יִתֵּן חוֹלֵם לָךְ מָאתַיִם,
אַל תִּתְּנִי לוֹ בַּחֲלִיפָה מָנֶה;
מִי כּוֹרֵת בְּרִית עִם שַׂר הַחֲלוֹמוֹת
וְיֵשׁ לְחַיָּיו עוֹד תַּקָּנָה?

גַּם נְשִׁיקַת חוֹלֵם יֵשׁ בָּהּ רַעַל

וּמַעֲמָה מָחוֹל בַּעֲצֶבֶת,
וְיֵשׁ בְּרֵיחָהּ מַשֶּׁהוּ אֶחָד
מֵרֵיחַ כְּנָפָיו שֶׁל הַמָּוֶת.

בַּיַּעַר.

הַרְאִיתֶם כַּפֶּלֶא הַזֶּה: גַּם הַצְּלָלִים
הִשְׁתַּעְבְּדוּ לַשֶּׁמֶשׁ וַיְקַבְּלוּ אֶת חָמּוֹ;
וּרְאוּ מִכָּה הֹם תּוֹעֶה אָדָם בַּיַּעַר
וְרַע לוֹ בְּשָׁכְבוֹ וּבְקוּמוֹ.

הוּא שׁוֹכֵב. וְרַעְיוֹן יְחִידִי כְּבַד כָּנָף
מִתְלַבֵּט בְּמֹחַ הָאִישׁ הַיָּגֵעַ.
וּכְבַת־קוֹל שֶׁל רֶגֶשׁ תּוֹבַעַת בִּלְבָבוֹ,
תּוֹבַעַת וְאֵין לָהּ שׁוֹמֵעַ.

כִּי עָיֵף הָאִישׁ וּמִתְאַבֵּק לַמַּרְאֶה:
מִקְצֵה הַשָּׁמַיִם מִתְרוֹמְמָה חֲסִידָה,
מְיַשֶּׁרֶת לְהַמְּצָה וְטָסָה עִגּוּלִים
וּמְנַמְּצָה תַּחְבֻּלֶת יְחִידָה.

וְרוֹאֶה הָאִישׁ אֶת הַמַּרְאֶה וּמְהַרְהֵר:
הַרְאִיתֶם כַּפֶּלֶא הַזֶּה: תִּשְׁעָה קַבִּים
שֶׁל חֵרוּת לָהּ חָלַק הַיּוֹצֵר לַצִּפּוֹר –
וְלָנוּ מַאֲוַיִּים רַק רַבִּים...

שֶׁ לֶ ג.

עָיַפְתִּי מִמַּרְאֵה הַשֶּׁלֶג הַלָּבָן
שֶׁאִבֵּד כָּל צֶבַע וְטִשְׁטֵשׁ כָּל צוּרָה;
סַכָּנָה, סַכָּנָה! עוֹד יוֹם אוֹ יוֹמַיִם
וְכָל הָעִיר תָּבוֹא לִקְבוּרָה.

אֲנִי מִדַּיָּרֵי הַכְּרַכִּים אָנֹכִי –
כַּשֶּׁלֶג הַזֶּה לֹא רָאִיתִי בַּכְּרַכִּים;
סַכָּנָה הוֹלֶכֶת וְיוֹשְׁבֵי הַמָּקוֹם
מִסְתַּתְּרִים בַּבָּתִּים וּמְפַהֲקִים.

בַּשֶּׁלֶג הָרַךְ הָעֲיָרָה תִּקָּבֵר
וְהִקְשָׁה הַקֹּר אֶת הַקֶּבֶר מִלְמַעְלָה;
וּפָסַק הַסַּעַר וְהָלַךְ הַהוֹלֵךְ –
וְסִמָּן שֶׁל־עִיר לֹא יִגָּלֶה.

שִׁכְחִי אוֹתִי.

שִׁכְחִי אוֹתִי, יוֹנָתִי,
טוֹבָה הַשִּׁכְחָה לְאִשָּׁה;
יֵשׁ גַּם לָאַהֲבָה אַחֲרִית,
הוֹלְכָה וּפוֹחֶתָה גַם אִשָּׁה.

מֵתָה כְבָר אַהֲבַת נְעוּרַי —
אַתְּ לֹא יָדַעַתְּ בְּמוֹתָהּ;
כּוֹס הַתַּעֲנוּגִים נִתְרוֹקֵן —
אַתְּ עוֹדֵךְ שׁוֹתָה וְשׁוֹתָה.

קַבְּלִי בִנְשִׁיקָה אִלֶּמֶת
צַעֲרָם שֶׁל רִגְעֵי הַגְּסִיסָה;
מְתוּקָה תְּחִלָּתָהּ שֶׁל אַהֲבָה,
מָרָה כַּמָּוֶת אַחֲרִיתָהּ.

כַּךְ הוּא מִנְהָגוֹ שֶׁל עוֹלָם:

אַהֲבָה כִּי תָמוּת לַגֶּבֶר —
חוֹלְקִים לָהּ כְּבוֹדָהּ הָאַחֲרוֹן,
כּוֹרִים בַּלֵּבָב לָהּ קָבֶר;

אוּלָם הַגּוֹלָל לֹא נִסְתָּם —
פּוֹתְחִים בִּשְׁעַת הָרָעָבוֹן
קֶבֶר הַמֵּת וּמְרִיחִים
רֵיחַ שֶׁל סְחִי וְרִקָּבוֹן.

אַשְׁרֵי הַגֶּבֶר שֶׁתִּשָּׂרֵף
אַהֲבַת לְבָבוֹ — כִּי תָמוּת;
נִשְׁאַר גַּם לִי קֹמֶץ אֵפֶר,
אִתִּי, יוֹנָתִי, הוּא כָמוּס.

יוֹצֵא אָנֹכִי לַדֶּרֶךְ,
דַּרְכִּי לֹא דַרְכֵּךְ כְּבָר. בִּתִּי,
כִּבְשִׁי אֶת צַעֲרֵךְ וָדֹמִּי —
שָׁלוֹם. אַל אַחֲרַי תַּבִּיטִי.

מַה לָּךְ לְגוֹרַל הַנּוֹדֵד?
נַפְשׁוֹ כְּבָר רֵיקָה וְקָרָה;
קֹמֶץ שֶׁל אֵפֶר רַק אֶחָד
יֵשׁ לוֹ בַּלֵּב לְאַזְכָּרָה.

פִּתְחוּ לוֹ, פִּתְחוּ לוֹ שְׁעָרִים,

שָׂדוֹת וִיעָרוֹת מוֹרִיקִים!
שָׁלוֹם לָךְ, בֵּיתִי, אַל תִּבְכִּי,
שָׁלוֹם, חֲלוֹמוֹת עַתִּיקִים.

מְחוֹלוֹת.

I.

קַר בַּחוּץ וְחַם בַּחֲדָרִים,
וּבָאוּלָם עִרְבּוּב קוֹלוֹת:
יוֹצְאִים, טוֹפְפִים בִּמְחוֹלוֹת
הַזּוּגִים הַנֶּהְדָּרִים.

אוֹר וָחֹם, הִלּוּלֵי מָחוֹל,
גַּם אֲנִי בַּמָּחוֹל יוֹצֵא;
בֵּין עֲלִיזִים אֲנִי רוֹצֶה
לִהְיוֹת עַלִּיז – וְאֵינִי יָכוֹל.

בֵּין עֲלִיזִים אֲנִי אָבֵל,
וּלְמַנְגִּינַת הַמַּקְהֵלָה
אֲנִי פּוֹתֵר אֶת הַשְּׁאֵלָה
הָעַתִּיקָה: הַכֹּל הָבֶל.

כַּךְ בַּפִּנָּה אֲנִי עוֹמֵד
וְאֶצַּחֵק צְחוֹק סַפְקָנִי...

שֶׁקֶר, שֶׁקֶר! מִסְכֵּן אָנִי,
אֶת הַנְּעָרוֹת אֲנִי חוֹמֵד,

גַּם לַמְּחוֹלוֹת אֲנִי מָהִיר,
וּלְמַנְגִּינַת כִּנּוֹר רַכָּה
קֶרַח לִבִּי בִּי מִתְבַּקֵּעַ, —
אוּלָם דַּל אֲנִי וְנָהִיר.

אֲנִי רוֹצֶה סְעוּדָה שְׁלֵמָה,
אֲנִי מוֹאֵס בַּפֵּרוּרִים;
לֹא לִי נִדְלְקוּ הָאוֹרִים
הָהִלּוּלִים לֹא לִי הֵמָּה.

כַּךְ אִנָּזֵר עַד בּוֹא שַׁעְתִּי
וְשָׂבַעְתִּי שְׂבָעָתַיִם;
אַךְ אֶת טַעְמָם שֶׁל הַחַיִּים
כְּבָר טָעַמְתִּי, כְּבָר יָדַעְתִּי.

.II

סַמְּכוּנִי בִּמְחוֹלוֹת, סַמְּכוּנִי בִּמְחוֹלוֹת,
כִּי עָיֵף אָנֹכִי מֵחֲלוֹמוֹת הַשָּׁקֶר;

רָאִיתִי אֶת נְעוּרַי וְהִנֵּה הֵם כָּלִים,
וָאֹמַר: אֶתְהוֹלֵל וְאַל נָא יֵחָקֶר.

הַנְּשָׁמָה לִגְנִיזָה, הַלֵּב לְהִלּוּלִים,
מַה חֵפֶץ בִּנְשָׁמָה בִּשְׁעַת הָרְעָבוֹן?
הוֹי, טוֹב לַמִּשְׁתַּכְּרִים עַל חֶשְׁבּוֹן הַבּוֹרֵא,
וְהוֹי לוֹ, לַנָּזִיר, לַנָּזִיר הַנָּבוֹן.

הוֹי נָזִיר, הוֹי נָזִיר, הַחֲלוֹמוֹת רַמָּאִים:
כִּבְרָאוֹ כַּךְ בָּרָא הַבּוֹרֵא אֶת צְבָאָיו;
וְאַתָּה לֹא תַרְגִּיז אֶת מְנוּחַת נְצָחָיו,
וְאַתָּה רַק תִּנְהֹם מֵרֹגֶז וְרָעָב.

הוֹי, נָזִיר, מַה־תֹּאמַר: עוֹד תַּסְפִּיק הַשָּׁעָה,
וְכַנְפֵי הַמָּוֶת עַל גַּבְּךָ מַשִּׁיקוֹת?
אֲחֵרִים מִתְנַחֲלִים בְּאֶרֶץ הַחַיִּים,
אֲחֵרִים מְזֻוָּגִים וּפוֹרְשִׁים לִנְשִׁיקוֹת.

.III

מִי שֶׁחַי וְעוֹד לֹא נֶהֱנָה,
מִי שֶׁהִזְקִין בִּרְעָבוֹנוֹ,
יַטִּיל עַצְמוֹ אֶל הַגַּלִּים,
אוּלַי יַרְעִים קְצַת אֶת קוֹנוֹ.

הוי היוצר, רב הצְּנָגוֹת!
מִי בַנִּקְלִים, מִי בַקְצִינִים?
בְּחִירֵי עוֹלָם רוֹדְפִים הֶבֶל
וּבְשִׁגְעוֹנוֹת הֵם מַזְקִינִים.

גַם בְּלִבִּי אֵשׁ הִצַּתָּ,
וַאֲנִי עוֹד רַךְ וְנַעַר;
הוי קִנֵּאתִי גַם בַצִּפּוֹר,
גַם בַחַיָּה בַת הַיָּעַר.

גִּיל הַנֹּעַר הוֹלֵךְ פּוֹחֵת,
הוֹלֵךְ כָּבֵד עַל הַחֲלוֹמוֹת;
לָמָּה חוֹלֵם יְצַרְתָּנִי
וּסְגַרְתָּנִי בֵּין הַחוֹמוֹת?

מַעֲשֵׂה שָׂטָן

כַּךְ הוּא דַרְכּוֹ שֶׁל הַשָּׂטָן:
שׁוֹתֵק צָד הוּא לֵב הַבְּרִיּוֹת,
מַדְלִיק הוּא בְאֶצְבַּע קְטַנָּה
תִּלֵּי פָּז וּמַרְגָּלִיּוֹת;

מְנָעֵר הוּא מִשּׁוּלֵי כְנָפָיו
בְּתוּלוֹת פּוֹרְחוֹת בַּאֲבִיבָן,
וּמַטְבִּיעַ אֶת רֹךְ בְּשָׂרָן
בַּעֲטֶרֶת פִּרְחֵי סִיוָן.

כָּל זֶה נִבְרָא בָּאֲפֵלָה,
רוֹעֵד, צוֹחֵק וּמִתְקָרֵב;
הַכֹּל יִתֵּן אָז הַחוֹטֵא,
לֵב שֶׁל גֶּבֶר לֹא יְסָרֵב;
וְהַשָּׂטָן עוֹמֵד צוֹחֵק –
פִּתְאֹם יַט בְּאֶצְבַּע קְטַנָּה;

הַכֹּל נִבְלָע בָּאֲפֵלָה;
הַכֹּל חִוֵּר וְנִשְׁתַּנָּה.

רַק הָאֵשׁ בְּלֵב הַחוֹטֵא
שִׁבְעָתַיִם מִתְלַקַּחַת,
יוֹצְאָה תְּפִלַּת אֵשׁ וְאוֹמְרָה,
תֶּן לִי לִחְיוֹת שָׁעָה אַחַת! –
אָז פּוֹלֶטֶת הָאֲפֵלָה
אֶת הַחֲמוּדוֹת אֲשֶׁר בָּלְעָה,
וְהַשָּׂטָן אוֹסֵף כְּנָפָיו
וּמִתְרוֹמֵם מַעְלָה, מָעְלָה...

אַךְ הַחוֹטֵא פּוֹרֵשׂ יָדָיו,
רָץ וְנִתְלֶה בִּקְצֵה כְּנָפוֹ;
בָּז הַשָּׂטָן לְקָרְבָּנוֹ,
גָּעֹר יִגְעַר בּוֹ וּדְחָפוֹ;
אַךְ הַלָּז בְּצַעֲקַת תַּאֲוָה
יוֹסִיף לִזְחֹל וּמִסְתַּתֵּר
תַּחַת כְּנָפָיו שֶׁל הַשָּׂטָן –
וְהַשָּׂטָן בָּז וּמְוַתֵּר.

•

הַחַיִּים הֵם חֲלוֹם.

הַחַיִּים הֵם חֲלוֹם, הַחַיִּים הֵם חֲלוֹם –
וְטוֹבָה הַבְּדִידוּת עִם הַמְּנוּחָה;
חֲדַל גַּעְגּוּעֵי שָׁוְא וַחֲסַר מְבוּכָה
אָנֹכִי מְצַחֵק עִם הַדְּמָמָה בְּפִנָּתִי;
אֲנִי בְּלֵב זָב דָּם לַמְּנוּחָה בָּאתִי,
אַךְ טוֹב לִי, טוֹב כִּי בָּאתִי עַד הֲלוֹם –
הַחַיִּים הֵם חֲלוֹם.

מַה גִּבּוֹר כִּי יִתְהַלֵּל בְּנִצָּחוֹן,
מַה גֶּבֶר כִּי יִתְהוֹלֵל עִם הַנָּשִׁים?
יֵשׁ נִימָה רַכָּה גַּם בִּלְבָבוֹת קָשִׁים
וְרְעָדָה לְזִכְרוֹן יוֹם הַמִּיתָה;
אִם לֹא כְּאֵימַת מָוֶת נַפְשְׁךָ הִבְעִיתָה
בְּאָרְבְּךָ לַקְּדֵשָׁה בָּאֲפֵלָה
וְדָמְךָ קַר וְנַפְשְׁךָ אֲבֵלָה?

וּמָה הַחֲלוֹמוֹת, הָעֲלִילוֹת הַנִּשְׂגָּבוֹת,
וּמָרָה־שְׁחוֹרָה נִקְבְּעָה בַּלְּבָבוֹת?
בְּלֶכְתְּךָ לְבָתֵּי צְחוֹק וְגִילָה

יְלַוֶּה אוֹתְךָ צִלָּהּ;
גַּם אֹשֶׁר זָר, גַּם שִׁירַת עֶצֶב רַכָּה,
גַּם בְּכִי שֶׁל תִּינוֹק לַיְלָה, דְּמוּת מְצוֹרָע —
הַכֹּל עָלֶיךָ יַשְׁרֶה מָרָה שְׁחוֹרָה.

וַאֲנִי רָאִיתִי אֶת הַחַיִּים הַמִּשְׁתַּנִּים
מִדּוֹר לְדוֹר וְעוֹמְדִים בְּעָצְבוֹנָם, —
וָאֹמַר: טוֹב, רַק טוֹב לִלְבָבוֹת קְטַנִּים,
מִשְׁתַּכְּרִים הֵם מִנֵּטֶף שְׂשׂוֹנָם;
אַךְ אוֹי לָהֶם לַבּוֹדְדִים, לַגֵּאִים
מַה־יֵּשׁ לָהֶם בָּאָרֶץ וּבָרוֹם?
הַחַיִּים הֵם חֲלוֹם.

הַבְּדִידוּת לִי אָמְרָה.

אָכֵן יָדַעְתִּי אֶת לִבְּךָ: בֶּן־מֶלֶךְ בְּפִנַּת עֲלִיָּה,
חָבֵר אֶבְיוֹנִים, לְמֶחֱצָה בְּנֵי חוֹרִין וּלְמֶחֱצָה אֲסִירִים.
נֶכֶד עֲבָדִים שֶׁשָּׂרְצוּ חֶלְקֵי הָעִיר וּקְרִירִים,
נוֹלְדוּ בְּשִׁרְיוֹן שֶׁל בַּרְזֶל לִבְשִׁי תִּרְמְסֵמוּ בְּבַת אַחַת
רֶגֶל אֲדוֹנָם הַגֵּאָה, שֶׁהִתִּיר לָהֶם אֶת קַרְקוּרָם.
אוּלָם מִכְּבַצַּת רִקְבוֹנָם הִתְרַחֵק בְּטַיְלוֹ בַּעֲבוּרָם, —
נֶכֶד עֲבָדִים שֶׁשָּׂרְצוּ — וְאַתָּה בֶּן מַלְכוּת וּגְדוּלָּה,
יְרֻשַּׁת הֶעָבָר עַל שִׁכְמְךָ — תִּתְנַהֵל מְסֻבָּל בְּעָלָה,
שִׁרְיוֹן שֶׁל צָב אֲפֵפְךָ — וְעוֹמְדִים שֻׁלְחָנוֹת שֶׁל נַחַת,
עוֹמְדִים לַטּוֹבִים וְלָרָעִים. — וְאַתָּה בְּשִׁרְיוֹן הַצַּבִּים,
עוֹשֶׂה כִּרְכּוּרִים שֶׁל צְחוֹק, וּמָלֵא בּוּשָׁה לַבִּצָּה תִּמָּלֵט:
כָּכָה בָּעֶרֶב. בָּעֶרֶב בֶּן מֶלֶךְ מֵחָדָשׁ תִּוָּלֵד.
כָּכָה יוֹם. יוֹם אַתָּה זוֹחֵל כְּצָב תַּחַת רַגְלֵי הָרַבִּים.

אֲנִי מִמִּשְׁפַּחַת הַגְּאוֹנִים.

אֲנִי מִמִּשְׁפַּחַת הַגְּאוֹנִים
וְנֵזֶר שֶׁל מַלְכוּת עַל מִצְחִי;
זְהַב חֲלוֹמוֹתַי לֹא יוּעַם,
לֹא יָמוּת רַעֲיוֹנִי הַנִּצְחִי.

לְחִשְׁקִי אֵין מַעֲצוֹר וּלְרוּחִי,
לִי סְגוּלוֹת אֳמָנִים וּמְלָכִים:
לִי נִפְתְּחוּ שַׁעֲרֵי הַיְצִירָה,
לִי אוֹצְרוֹת הַיֹּפִי נִפְתָּחִים.

מַמְלֶכֶת הַחֲלוֹמוֹת בִּרְשׁוּתִי,
לְעֶבֶד לִי שַׂר הַהֲזָיָה:
הוּא לַחַשׁ עֲשָׂבִים לִמְדַנִּי,
הוּא מָסַר לִי סוֹד הַהֲוָיָה.

לִי מְנוּחַת גִּבּוֹרִים נִתָּנָה,
גַּם מַחְסוֹר וְרָעָב לֹא אִירָא:
בַּחֲלוֹת בִּי לְבָבִי בַּסֵּתֶר
אֲצַחֵק בַּחֲרוּזִים שֶׁל שִׁירָה.

בְּטַלִּית שֶׁכֻּלָּהּ מְנוּחָה
אֶתְעַטֵּף בַּחֲלוֹת לֵב נִפְדִּים:

הַיָּגוֹן הַגָּדוֹל עִם שִׂמְחָה
לְאֶחָד בִּלְבָבִי נִצְמָדִים,

וְחֶצְפַּת דּוֹר עָתִיד בִּלְבָבִי
וְשִׁירִים שֶׁל קְדוּשָּׁה עַתִּיקָה;
גַּם אֹהַב, גַּם אֶתְעַב הַמְּנוּחָה,
הַבְּדִידוּת לִי טוֹבָה וּמְצִיקָה.

וְאוּלָם בְּכָל אוֹצְרוֹת נַפְשִׁי
רַק אֶבְיוֹן אֲנִי בֵּין אֶבְיוֹנִים:
הָעֹנֶג לֹא נִתָּן בַּיְצִירָה
וְאֹשֶׁר בַּיֹּפִי אֵין קוֹנִים.

בְּיוֹשֶׁר וּבְאַהֲבַת חַיִּים
קָטֹנְתִּי מִקֹּטֶן הָעֲבָדִים:
הַיָּגוֹן עִם אֵימַת הַמָּוֶת
לְאֶחָד בִּלְבָבִי נִצְמָדִים.

הִרְהוּרֵי אִשָּׁה.

הַקֶּרַח הַנּוֹשָׁן בִּלְבָבִי מִתְבַּקֵּעַ –
הֲתָבוֹא הַלַּיְלָה? אָנֹכִי מְחַכָּה.
אִם תִּדְפֹּק עַל פִּתְחִי – לִקְרָאתְךָ אֶשְׁתָּעֵר
וּתְקַבֵּל אֶת נַפְשִׁי לְשְׁלִיטָה עוֹלָמִית;
וְאוּלָם אֶת פִּרְחִי הָאַחֲרוֹן אִם תָּמִית, –
בְּקִנְאַת בַּחוּרָה אוֹהֶבֶת הִזָּהֵר.
לֹא אֶרֶס שֶׁל מָוֶת לִי אֶקַּח לִנְקָמָה –
רַק נַפְשִׁי תְּרַחֵף עָלֶיךָ בִּדְמָמָה;
כּוֹס אַהֲבָה כִּי תִמְזוֹג בִּשְׁבִילְךָ יַד זָרָה –
אָנֹכִי בוֹ אֶמְהַל בַּלָּט טִפָּה מָרָה;
כִּי תְנַשֵּׁק יַד זָרָה – עַל גַּבְּךָ אֲרַקֵּד
וְצִחוּקִי לְצִלְצוּל הַנְּשִׁיקָה יִתְלַכֵּד;
כִּי תַפְקִיר לְאִשְׁךָ בַּחוּרָה אֶת גֵּוָהּ –
אָנֹכִי אֲגָרֶה תַּאֲוָתְךָ הָרְעֵבָה;
וּבְחֶמְדַּת הַנֹּעַר עֵת יָדְךָ תִּשְׂתָּרֵר –

אָנֹכִי אֶת תַּאֲוַת הַנַּעֲרָה אֲקָרֵר;
וְאֶצַּק בַּלָּאט כּוֹס הִרְהוּרִים לְלַהֲבָהּ,
וְעַל מִצְחֲךָ אַתָּה אוֹת עָרְמָה אַתְוֶה,
וְאַצִּית בְּעֵינְךָ אֶת אֵשׁ הַבְּלִיַּעַל
וְשַׂמְתִּי עָלֶיךָ צְעִיף זָדוֹן וּמַעַל —
וְהָיְתָה נִקְמָתִי בְּרֶגַע הוֹשִׁיטְךָ
לִנְשִׁיקָה אֶת פִּיךָ — כִּי הִנְךָ אֵין אוֹתְךָ.

הוֹי, גֶּבֶר, עַל מָה אַתָּה תּוֹעֶה וְהוֹלֵךְ
מֵאִשָּׁה לְאִשָּׁה, מִדְּרָכִים לִדְרָכִים?
בִּלְבָבִי רַק בְּחִירִי, רַק אַתָּה הַמּוֹלֵךְ —
הֲיוּסַר הַנֵּזֶר כְּמֵצַח הַמְּלָכִים?
אִם תָּמוּת — וְהָיָה לִי אֶבְלִי שַׁעֲשׁוּעִים
זִכְרוֹנוֹ שֶׁל מֶלֶךְ לֹא נִמַּח בִּמְהֵרָה;
אִם יָבוֹא וּסְחָפְךָ הַגַּל שֶׁל גַּעֲגוּעִים —
גְּזַר דִּינִי אֲקַבֵּל בְּאַהֲבָה וּמְאֵרָה:
גַּם מֶלֶךְ שֶׁבָּגַד זִכְרוֹנוֹ מִתְקַיֵּם, —
עִם מָוֶת לֵב אִשָּׁה אַהֲבָתוֹ יְסַיֵּם.

אַךְ דַּרְכּוֹ שֶׁל גֶּבֶר לְקַצֵּץ בִּנְטִיעָה
בְּעוֹדָהּ רַעֲנַנָּה וּבְעוֹד רֵיחָהּ נוֹדֵף;
הַנָּשִׁים הוּא אוֹהֵב, אַחֲרֵיהֶן הוּא רוֹדֵף —

אַךְ בְּחִירַת הַגְּבָרִים רַק אִשָּׁה מַבְנִיעָה ;
כִּי אֵצֶל הַבּוֹרֵא מִכֹּחוֹ לַגְּבָרִים,
וְלָנוּ הוּא נָתַן רַק גַּרְגְּרֵי חִנּוֹ ;
הַנֶּשֶׁר הַפֶּרֶא מִשְׁתַּמֵּר בְּקִנּוֹ,
וְשׁוֹחֵר הַגֶּבֶר לִדְרָכִים רַק זָרִים.
יֵשׁ קֶסֶם לַגֶּבֶר בִּנְתִיבָה לֹא יָדָע
וְצִלּוֹ שֶׁל אֹשֶׁר מֵאֹשֶׁר לֹא יִנְעַם ;
וְשׁוֹגְעִים הַגְּבָרִים לְדִבְרֵי אֲגָדָה,
מְזַנְּקִים וְאוֹבְדִים וּמְאַבְּדִים אֶת קִנָּם ;
מִי יַטִּיל הַסְּעָרָה בְּרוּחָם, מִי קוֹרֵא
וּמְפַתֶּה אֶת לִבָּם לְרַגֵּל כָּל פִּנָּה ?
כְּאִלּוּ לוֹ אָבְדָה שְׁכִינָתוֹ לַבּוֹרֵא,
וַיְצַו אֶת הַגֶּבֶר ! לֵךְ מְצָא אֶת הַשְּׁכִינָה ;
כְּאִלּוּ בְּעֵינֵי כֹל אִשָּׁה וְאִשָּׁה
מִתְלַבְּטָה הַשְּׁכִינָה, מִשְׁתַּמֵּר זִיק אִשָּׁה ; —
וּבְדֶרֶךְ חִפּוּשׂוֹ הַגֶּבֶר יֵשׁ שׁוֹהֶה
לְעַיֵּן בְּעֵינֵי כָּל נַעֲרָה וְנַעֲרָה :
הֲפֹה זִיו הַשְּׁכִינָה, הֲפֹה מִקְלָט צַעֲרָה ?
מִסְתַּכֵּל וְנִמְלָךְ, מִתְיַצֵּב וְתוֹעֶה.
וְאוֹי לָהּ לַיָּפָה שֶׁגִּבּוֹר עֲצָרָהּ

נִיּוֹר תַּאֲוָתוֹ וַיַּרְא אֶת הֲדָרָהּ.
מַה תִּפְתְּחִי מַעְיְנוֹת הַחִבָּה בִּלְבָבֵךְ,
מַה תְּנַשְּׁקִי אֶת עֵינֵי הַגִּבּוֹר בְּגִילָה, —
וְחַיַּיִךְ יוֹם אֶחָד וְיוֹם אֶחָד אֲהָבֵךְ,
וּנְשִׁיקַת הַגִּבּוֹר הַמְּתוּקָה מַרְעִילָה!
אִם קְדוּשַּׁת הַשְּׁכִינָה מֵעֵינֵךְ תִּסְתַּכֵּל,
אִם טֹהַר עֲלוּמִים לוֹ מִנְחָה תַּגִּישִׁי, —
אֶת שְׁנֵיהֶם הַגִּבּוֹר יוֹם אֶחָד יְשַׁכֵּל,
וְנָמוֹג כְּצֵל וְאַתְּ הַחֵרֵשׁ תַּחֲרִישִׁי.

הוֹי, נָשִׁים, קְרֶאנָה לַשָּׂטָן וְיָבוֹא
וְחִלֵּק מֵעֵינָיו אֵשׁ שְׁחוֹרָה לְכֻלְּכֶן,
וְיֵבֹשׁ הַגִּבּוֹר וְנִכְנַע לְבָבוֹ,
וּבָא עִם הַגְּבָרִים הַקָּשֶׁה בְּעָלְכֶן.
עַל מָה אָנוּ יוֹשְׁבוֹת וּמְחַכּוֹת לַבְּגִידָה?
תְּהִי אִשָּׁה נִחֵחָה וִיפֵהפִיָּה לְשִׂדָּה,
שְׂפָתַיִם מְרֻגָּלוֹת לְנוֹשֵׁק נוֹשִׁיטָה, —
כִּי אוֹהֵב הָאִישׁ כָּל הַקָּשֶׁה לִשְׁלִיטָה;
יַהֲרִיעַ הָאָרֶם הַמָּתוֹק אֶת דָּמוֹ
וְנִחַר לְבָבוֹ בְּלַהַב הַנְּשִׁיקָה.

וְנָתַן בִּמְחִיר שֶׁל עֲנָבִים עוֹלָמוֹ
וְיָצְאָה נִשְׁמָתוֹ בִּשְׁתִיקָה.

* * *

נִסְגְּרוּ שַׁעֲרֵי הַיֹּפִי,
שַׁעֲרֵי הַטֻּמְאָה נִפְתָּחִים:
מָכַר הַגֶּבֶר אֶת נַפְשׁוֹ
לַקְּדֵשׁוֹת הָאוֹרְבוֹת בַּדְּרָכִים.

מוּצָג הַחֵשֶׁק בַּשְּׁוָקִים
וְנִמְכָּר נַרְתִּיקִים, נַרְתִּיקִים;
מִדּוֹר אֲבוֹתֵינוּ שֶׁחָטְאוּ
נָחַלְנוּ רַק שֵׁמוֹת עַתִּיקִים.

הָבָה וְאֶרְשֹׁם בַּסֵּפֶר
מַעֲשֵׂה הָאָדָם בֶּן־דּוֹרִי;
גַּם לִבִּי מִתְחַלֵּל וּמַזְקִין,
הוֹלֵךְ וּפוֹחֵת גַּם אוֹרִי.

הַמָּוֶת.

I

אֶת אַחֲרוֹנֵי נַעֲנוּעֶיךָ
הַפְקֵר, בְּנִי, וּכְתוֹב וּכְתוֹב:
כְּתוֹב וּכְתוֹב כִּי מָחָר תָּמוּת
וְהַמָּוֶת רַךְ וָטוֹב.

שְׁתוּם עֵינַיִם שַׂר הַחַיִּים, —
רַק בְּמִקְרֶה הוּא מְזַכֶּה,
רַק בִּשְׁגָגָה הוּא מַרְשִׁיעַ, —
מַה תִּתְאוֹנֵן, מַה תְּחַכֶּה?

כַּבֵּה מְאוֹרוֹת עֲלוּמֶיךָ,
צַו לִלְבָבְךָ אֶת הַמְּנוּחָה:
בְּהִיר עֵינַיִם הוּא הַמָּוֶת
וּמַאֲכַלְתּוֹ בְרוּכָה, בְּרוּכָה...

II.

אַתָּה יָדַעְתָּ הַמְּנוּחָה
לָהּ הִתְגַּעְגַּעְתִּי זֶה כְּבָר;
צֵאתְךָ לְשָׁלוֹם, חֲבֵרִי,
מִגְּבוּלוֹת הָעוֹלָם הַצָּר.

כּוֹס הַתַּנְחוּמִים שָׁתִיתָ —
גַּם אֲנִי אֶשְׁתֶּה הַכּוֹס;
מַה לִּי הֲמוֹן הַגַּמָּדִים,
מַה לִּי בַתֵּבֵל הזּאֹת?

---

* * * *
* *

מֵנִיחַ אֲנִי לַאֲחֵרִים
הַזָּהָב הַטּוֹב וְהַנָּשִׁים,
אָנֹכִי בִּסְעוּדוֹת הַזָּיָה.
אֶסְתַּפֵּק בַּיָּמִים הַקָּשִׁים.

בַּחֲרוּזִים אֶת־יִצְרִי אֲחַנֵּק,
בַּחֲלוֹמוֹת אֶת חִשְׁקִי אֲאַפֵּר;
מֵהַבְלֵי הָעוֹלָם הַמְּתוּקִים
אֶת־נַפְשִׁי עַד עֵת קֵץ אֲחַסֵּר.

רַק לֶחֶם וּמָקוֹם לְלִינָה
הַלַּיְלָה הַזֶּה לִי חֲסֵרִים:
הַזָּהָב הַטּוֹב וְהַנָּשִׁים
מֵנִיחַ אֲנִי לַאֲחֵרִים.

* * *

I

הוי, חֲזַק וֶאֱמָץ, לְבָבִי —
בְּשׂוֹרָה רָעָה לָךְ הֵבֵאתִי:
אֶתְמוֹל מֵתָה אַהֲבַת נְעוּרַי
מָחָר תְּהִי הַלְוָיַת מֵתִי.

מָחָר אֵצֵא עִם הַשַּׁחַר
מִן הָעִיר הַזֹּאת הַקְּטַנָּה,
מָחָר לִבִּי לֹא לַנַּעֲרָה
וַחֲלוֹמוֹתַי לֹא לְמַעֲנָהּ.

עִם טַל בֹּקֶר אַשְׁכִּים מָחָר
וְלֹא יֵדַע אִישׁ בְּצֵאתִי;
הוי, חֲזַק וֶאֱמָץ, לְבָבִי —
בְּשׂוֹרָה טוֹבָה לָךְ הֵבֵאתִי.

II

אֲבַק הָאַהֲבָה אֲפַזֵּר
בַּשָּׂדֶה בַּעֲרוּגוֹת הַחִטָּה;
תְּחִי בָּאֲדָמָה הָאַהֲבָה
וְגָדְלָה וּבָשְׁלָה בְּעִתָּהּ.

וּפָרְחָה בַּשָּׂדֶה עִם שֶׁמֶשׁ
וְהָיָה בַּקַּיִץ וּבָאתִי
בַּקָּמָה עִם לַהֲקַת הַקּוֹצְרוֹת
לְלַקֵּט אֶת פִּרְחֵי אַהֲבָתִי.

בִּשְׁלשֶׁת יְמֵי שִׁמָּמוֹן.

I

בְּנִי, יִשְׁמָרְךָ אֵל הַחַיִּים
מִן הַשִּׁעְמוּם הַנּוֹרָא!
שְׂרִיד זִכְרוֹנוֹת יֵשׁ לָאַסִּיר,
יֵשׁ נִחוּמִים גַּם לַמְּצוֹרָע;

אוּלָם אוֹי וַאֲבוֹי לַגֶּבֶר
שֶׁאֲחָזוֹ הַשִּׁמָּמוֹן:
קוֹר הַבְּדִידוּת יַחֲרִידֶנּוּ,
יַרְגִּיזֶנּוּ קוֹל הֶהָמוֹן.

תֵּן לוֹ אֵשׁ שֶׁל שֶׁבַע שְׁמָשׁוֹת,
תֵּן לוֹ אַהֲבַת בְּנוֹת הַמְּלָכִים, —

אַשְׁפָּה אַחַת תִּבְלַע אוֹתָן
וַחֲלוֹמוֹתָיו הַנִּשְׁכָּחִים.

II

כּוֹתֵב הַשֶּׁמֶשׁ בְּאוֹתִיּוֹת זָהָב,
רוֹמְזִים כּוֹכָבִים בַּלֵּילוֹת, בַּלֵּילוֹת,
חוֹלְמוֹת עֵינֵיהֶן שֶׁל נָשִׁים אֲהוּבוֹת:
יָפִים הַחַיִּים.

נוֹהֲרִים עָבִים עֲדָרִים—עֲדָרִים,
לִבָּם גַּל אֵפֶר וּמְאִירִים שׁוּלֵיהֶם,
רָקוּם בִּזְהָבָם חֲלוֹם הַתַּעֲתוּעִים:
יָפִים הַחַיִּים.

קָשֶׁה לַגֶּבֶר נְתִיב הַנִּצָּחוֹן,
שֶׁבַע יְקַלֵּל וְשֶׁבַע יִתְאַזֵּר,
נִרְמָס בְּרַגְלֵי גוֹרָלוֹ — יְסַיֵּם:
יָפִים הַחַיִּים.

III

מִי שֶׁחַי מִחוּץ לַמַּחֲנֶה
אֵינוֹ טוֹעֵם טַעַם נְעוּרִים;

בָּרְכִי, נַפְשִׁי, אֶת הַיְצִירָה
הַמַּמְתִּקָה הַיִּסּוּרִים.

נָשִׁים נָתְנוּ לִי אֶת אִשָּׁן,
אַךְ לִי חָסֵר חֹם לֵב גְּבָרִים,
לֹא לִבְנוֹת הַשּׁוּק הִפְקַרְתִּי
אוֹצְרוֹת נַפְשִׁי הַמְּשׁוּמָּרִים,

אוּלָם בּוֹדֵד, סָר וְזָעֵף
חַי אֲנִי עִם אוֹצְרוֹת זְהָבִי;
בָּרְכִי, נַפְשִׁי, אֶת הַיְצִירָה;
הַמְּרַחֶמֶת אֶת לְבָבִי.

IV.

מַה יָּפִית, הָאַהֲבָה הָרִאשׁוֹנָה,
מַה נָּעַמְתְּ, הַנְּשִׁיקָה הָרִאשׁוֹנָה!
עַתָּה. אָחִי, כְּבָר זָקַנְתִּי גַּם חָכַמְתִּי
אוּלָם מְנוּצָּח שָׁב אָנֹכִי מִמִּלְחַמְתִּי.

מַה לִּי עַכְשָׁיו חֵן הַנָּשִׁים, אֵשׁ הַנָּשִׁים
יָמִים קָשִׁים לִי הִגִּיעוּ, יָמִים קָשִׁים;
יִתּוּשׁ רַע מְיַגֵּר כָּל הַיּוֹם בְּמֹחִי.
מַה הַיְצִירָה לָּהּ כִּלִּיתִי אֶת כָּל כֹּחִי?

זָר אֲנִי בֵּין זָרִים, גֵּא אֲנִי בֵּין זָרִים;
מַה לִּי נְתִיבֵי הַמִּתְפַּתֵּל בֵּין הֶהָרִים?
זְרוּ לָרוּחַ אֶת תּוּגָתִי הַנּוֹשָׁנָה,
תְּנוּ לִי, אִישִׁים אַחִים, רַעְיָה נֶאֱמָנָה.

V.

לָמָּה לֵב לְךָ, דַּל יָהִיר?
מָה הַנְּשָׁמָה לַנּוֹאָשִׁים?
אִישׁ וְאִישׁ אֶת סְגוּלוֹת נַפְשׁוֹ
מִכְרוּ בְּעַד נְזִיד עֲדָשִׁים.

אִם אֵין קוֹנֶה — זְרוּ נִשְׁמַתְכֶם
לְאַרְבַּע רוּחוֹת הַשָּׁמַיִם,
לַחְמְכֶם בַּיּוֹם וּשְׁנַתְכֶם
יִנְעֲמוּ אָז שִׁבְעָתַיִם.

מַה לָּכֶם אָז בּוּז וַחֲרָפוֹת,
צְחוֹק תִּצְחֲקוּ בְּיוֹם צָרָה;
וִהְיִיתֶם אָז כְּאִלְּמִים
וּכְחֵרְשִׁים בִּשְׁעַת סָרָה.

VI.

שָׁלוֹם, גְּבִירוֹת עִם הַגְּבָרִים!
מִן הַכְּרַכִּים מְלֵאֵי אִישִׁים
אֶשָּׂא נַפְשִׁי עִם יוֹנָה
אֶל הַשָּׂדוֹת הַמַּחֲרִישִׁים.

עֵץ פּוֹרֵחַ, מַעְיָן נוֹזֵל
אָז יְהִי לִי אָח לְצָרָה;
מַה לִּי אִתְּכֶם? גַּם אַהֲבַתְכֶם,
גַם שִׂנְאַתְכֶם לִי לְזָרָא.

הוֹי לְנַפְשְׁכֶם הַחֲנֵפָה!
אֶת עֲדַתְכֶם הַכּוֹזֶבֶת —
לוּ לִי זְרוֹעַ אֵל — הִטְבַּעְתִּי
בְּיָם שֶׁל שֶׁקֶר וַעֲצֶבֶת.

VII

צוֹעֲדִים דּוֹרוֹת עַל דּוֹרוֹת
וְקֵץ אֵין לִנְתִיב הַיִּסּוּרִים;
גְּנוּזָה תִּפְאֶרֶת הֶעָתִיד
בְּאוֹצְרוֹת הַנֵּצַח הַסְּגוּרִים.

DUKE UNIVERSITY LIBRARY

— פְּתַח לִי, הֶעָתִיד, אוֹצָרְךָ! —
מִתְדַּפֵּק הָאָדָם עַל שַׁעֲרָם;
אוּלָם הֶעָתִיד מְגַחֵךְ:
„יַשְׁלִימוּ הַדּוֹרוֹת אֶת צַעֲרָם".

בָּא וּמִתְהַלֵּל הַגִּבּוֹר:
פַּטִּישִׁי יְפוֹצֵץ הַשְּׁעָרִים;
מִתְפָּאֲרִים נַעֲרֵי הַנְּבִיאִים
לְפַתּוֹת הַנֶּצַח בִּדְבָרִים.

וּבְנֵי הָאָמָּנִים הָעוֹשִׂים
בַּזָּהָב הַטּוֹב שֶׁל חֲלוֹמוֹת,
מַפְתֵּחַ שֶׁל זָהָב הֵכִינוּ
לִפְתֹּחַ אֶת שַׁעֲרֵי הַחוֹמוֹת.

אוּלָם הַנֶּצַח מְגַחֵךְ:
„תִּפְאַרְתִּי לְיָמִים אֲחֵרִים;
אִם אַשְׁלִיךְ לָכֶם זִיק מִיָּפְיִי —
וְנָפְלוּ עַל כַּפְּכֶם סַנְוֵרִים. —"

וּגְנוּזָה תִּפְאֶרֶת הֶעָתִיד
בְּאוֹצְרוֹת הַנֶּצַח הַסְּגוּרִים;
מְמַהֲרִים דּוֹרוֹת עַל דּוֹרוֹת
לַעֲבוֹר נְתִיב הַיִּסּוּרִים.